

MARX, K.L. &
M.A. ROSTON,
1996.

The exotic animal
drug compendium –
An international
formulary.

Veterinary Learning
Systems, Trenton,
New Jersey.

ISBN: 1-884254-
26-8

394 pagina's,
paperback.

Prijs: \$ 74,-
(ca. f 225,-)

BOEKBESPREKING

In de diergeneeskunde verstaat men onder de term 'bijzondere dieren' al die dieren die niet tot het standaardrepertoire van de dierenarts behoren. Hierbij valt te denken aan reptielen en amfibieën, maar ook aan vissen, siervogels en dieren tuindieren. Bij het behandelen van deze dieren is het soms mogelijk om de bij de 'gewone' diersoorten gebruikelijke therapieën te extrapoleren, maar soms blijkt een diergroep totaal anders te reageren op een therapie, dan verwacht zou worden. U kunt zich bijvoorbeeld voorstellen dat koudbloedige dieren veel langer doen over het afbreken van een medicijn dan warmbloedige dieren. Bij het behandelen van bijzondere dieren dient een dierenarts zich dus steeds af te vragen met welk medicijn, in welke dosering en met welk doseringsinterval een probleem moet worden benaderd.

De auteurs van het onderhavige boekwerk hebben zich intensief beziggehouden met het behandelen van bijzondere dieren. Ook zij liepen dus tegen bovengenoemd probleem aan. Het aanleggen van een database met alle gegevens, die door hen in de loop der jaren bijeen werden gesprokkeld, heeft uiteindelijk geleid tot een gedegen boekwerk met een kleine 8500 ingangen.

Het boek is duidelijk bedoeld als leidraad voor dierenartsen. Na een voorwoord en een introductie over de manier waarop het boek gebruikt dient te worden volgen er 344 pagina's met tabellen. Naast doseringen voor reptielen en amfibieën worden er in totaal doseringen genoemd voor meer dan 800 diersoorten. Ik denk dan ook dat het boek voor terrariumliefhebbers minder interessant is. Voor dierenartsen met een meer dan gemiddelde belangstelling voor bijzondere dieren vormt het boek echter een welhaast onuitputtelijke bron van informatie.

De opzet van het boek is helder. Alle medicijnen zijn in categorieën verdeeld. In iedere categorie volgen dan alfabetisch de generieke

namen van de betreffende geneesmiddelen. In een appendix worden van de generieke stofnamen de veel voorkomende merken genoemd. Nadat het geneesmiddel in de tabellen is gevonden, volgt een opsomming van de diersoorten waarvoor de auteurs in de literatuur een dosering konden traceren. Bij elke vermelding wordt de dosering van het medicijn, de manier van toedienen en het doseringsinterval gegeven, alsmede een verwijzing naar de (697!) literatuurverwijzingen achterin het boek. Bovendien wordt van elke literatuurverwijzing een betrouwbaarheidsoordeel gegeven. Wanneer in de literatuur verschillende verwijzingen werden gevonden, kan de gebruiker van het boek aan de hand van dit oordeel beslissen welke dosering gebruikt zal gaan worden.

Het is een zeer loffelijk streven om te trachten tot een overzicht te komen, zodat niet iedere dierenarts steeds opnieuw het wiel hoeft uit te vinden. Het is evenwel een onmogelijke opgave om volledigheid na te streven. De auteurs realiseren zich dit ook en vragen nadrukkelijk om feedback van de gebruikers van het boek. Bij het doornemen van de literatuurverwijzingen wordt duidelijk wat een monnikenwerk door de auteurs is verricht. Aan de andere kant valt echter ook op dat alle literatuurverwijzingen Engelstalig zijn, en dat er dus waarschijnlijk niet is gezocht in anderstalige literatuur! Persoonlijk vind ik het moedig van de uitgever om een dergelijk boek, voor een relatief kleine markt, uit te geven. Omdat het boek feitelijk een weergave is van een database is het echter typisch een boek om als database op CD-ROM te leveren. Dat zou het zoeken waarschijnlijk verder vereenvoudigen. Misschien is dat een optie voor de tweede druk.

Tot die tijd zal deze eerste druk bij ons in de kliniek beslist verslijten door veelvuldig gebruik!

E. van der Kamp
Dierenkliniek de Langstraat
Eerste Zeine 96
5144 AL Waalwijk